

го ти било е совсѣмъ праздно, о! проклето меш-
ле! рече, друго нищо не ми си направило. освѣнъ-
що си мя измашило. Нела имаше почти мало сре-
бро внутрѣ, а не намѣрихъ нищо. Прочее иди си
наврага и остани тамо, гдѣ то до сега си било,
и като рече твѣ хорты, изхварли го сердито на
земля та.

Мешле то като паднало верху единъ камень
съ сторѣ Алимеку удара, чи е тропаніе, като на
злато. Ужасенъ вторій путь зель го и намѣри го
полно, рече, о Боже! Что ли е това? — Тако ми
Мохамета, тука има влшеванѣ (магін) и какво то
зко бы было, азъ съ това злато ще ся увеселя
много време. И така като рече, взема перстения,
и книжка та, тарчишномъ излѣзва отъ пещера та.
И като ся махнуваше отъ тамо, рече, оставайте
съ здравіе добра ви, гжстосѣнкави браница, до-
катъ имамъ това злато, ще ся развеселя, ахъ! не-
ка бѣхъ сега въ Мекка . . . не бѣше стигналъ да
сверши хорта та си, и той часъ ся намѣрилъ въ
Мекка. Изумленъ отъ тая случка и ужасенъ отва-
ря съ трепеща рука книжка та, и прочита твѣ
рѣчы. “ Мешле то ще быде полно отъ злато, ко-
га то го искавѣ: съ перстения ще ся намѣришь
той часъ тамъ, гдѣ то бы ти угодно было.

Въ таково едно извѣстіе премного бѣше ся
зарадувалъ, и той часъ ся подкани да ище за да
ся расходи по свѣта за да в ди новы мѣста и да
возблагодари любопытство то си. Леснина та, коя
те имаше да ся отпосува ннда ся примѣстува отъ